

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

884. Quisnam sit effectus unionis æquè principalis, & uniomis ad vitam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

12. Decimò, quòd, dum in impetratione alicujus beneficii necesse est facere mentionem de obtentis & prahabitis, non sit opus facere mentionem de taliter unito, sed sufficiat fieri mentionem de principali, cui illud unitum est. Castrop. *loc. cit. n. 7.* Gonz. *loc. cit. n. 16.* Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Garc. p. 12. c. 2. n. 20. citans Rebuff. in pr. tit. de union. n. 14. Coraf. de benef. p. 4. c. 4. n. 56. Menoch. de arb. l. 2. casu 205. nu. 67.

13. Undecimò, quòd in resignatione sufficiat facere publicationem in Ecclesia beneficii principalis, ubi fieri debet, neque opus sit facere eam etiam in Ecclesia beneficii uniti. Garc. *cit. c. 2. num. 27.*

14. Duodecimo, quòd lis introducta super beneficio unito non sit lis super beneficio. Garc. p. 12. c. 2. n. 31. recitans fuscè Decis. Rotæ in Legionens. Praesimoniarum. 16. Jan. 1595. Quòd etiam spectat, quòd habet Garc. *ibid. n. 33.* quòd litera unionis non dicantur litera de beneficio, sed de proprietate, & re profana, juxta Decis. Rotæ 2. n. 5. de reb. Eccles. in antig. Item, quòd tradit Gonz. *loc. cit. n. 17.* quòd causa unionis non dicatur causa beneficialis, juxta Resolut. Rotæ in Calagur. benef. 7. Nov. 1599.

Questio 884. Quisnam sit effectus unionis aequè principalis, & unionis ad vitam?

Respondeo: Effectum unionis aequè principaliter factæ non esse alium, quàm ut Rector unius sit etiam Rector alterius. Garc. p. 12. c. 2. n. 37. De cetero enim in omnibus ferè contrarium iis, quæ operatur unio accessoria, operatur hæc unio facta aequè principaliter.

2. Nam primò, licet, uti ipsa beneficia taliter unita communicentur, non quidem inter se, sed in persona Rectoris utriusque. Castrop. *cit. p. 12. §. 1. n. 9.* ita & jura ac privilegia eorum non aliter communicantur inter se, quàm in persona, ita ut qualitates, bona, jura, privilegia singulorum beneficiorum salva & impermixta permaneant, & nequaquam bona unius Ecclesiæ transeant in dominium alterius, aut jura, & privilegia hujus beneficii sint quoque jura & privilegia alterius, sed utrumque beneficium, utraque Ecclesia in suo statu antiquo, & honore conservetur, distinctos agnoscens reditus, ac propriis gaudens privilegiis. Gonz. *cit. §. 7. n. 55. juncton. n. 116.* Castrop. n. 9. Garc. *cit. c. 2. n. 37.* citans Rebuff. in pr. tit. de union. n. 15. Caccialup. *tr. de union. q. 3. a. 2. n. 2.* Mandos. ad reg. 12. q. 1. n. 4. Hojed. de incomp. p. 1. c. 15. n. 2. & 8. & plures alios, non secus ac si duo Castra vel Provinciae uniantur non accessorie, sed ad invicem, hoc est, aequè principaliter, quælibet illarum sua conservat jura ac privilegia, ac propriis legibus suis antiquis gubernari debeat. Gonz. n. 119. ex Bartol. ad l. si convenierit. §. si nuda. n. 3. ff. de pignorat. actio. eò quòd de intentione Principis facientis talem unionem non sit, privare aliquam ex talibus Provinciis aut Castris sua jurisdictione, juribus, Statutis. Gonz. n. 124. citans Felin. in c. translata. de Constitut. n. 6. Unde jam etiam, uti dictum paulò suprà, si in harum Ecclesiarum una constituendus Vicarius, hic sustentari debet ex proventibus istius Ecclesiæ, non alterius, quæ uti ex eadem causa non tenetur supplere defectus servitii Ecclesiæ sibi unitæ, ita neque talis Vicarii sustentationem. Castrop. *cit.*

n. 9. Neque huic conservationi antiqui status & gubernationis in utraque Ecclesia obstat, quòd de facto ob residentiam Episcopi, vel Rectoris in una, in qua curam administrat, aut Pontificalia exercet, altera de facto his functionibus destituta remaneat, ac sic primævam suam figuram non faciat; cum id concernat solum exercitium, non autem substantiam. Cardin. de Luca de Paroch. d. 35. n. 5. Ratio horum omnium est, quòd vi talis unionis neutrum beneficium ex taliter unitis perdat nomen suum, aut titulum, aut effectum beneficii. Gonz. *cit. n. 55.* Corrad. in pr. benef. l. 2. c. 13. n. 27. quòdque talia duo beneficia non coalescant in unum corpus, seu fiant unum unitate permixtionis, sed solum unum unitate compositionis, seu unum compositum, absque eo tamen etiam adhuc, quòd unum alterius membrum sit. Porò hæc eadem procedunt, dum in unione facta ad vitam, et si accessorie; cum nec illa sit extensiva tituli, Garc. *cit. c. 2. n. 38.* multòque magis, dum Ecclesiæ solummodò conjunguntur ad effectum, ut reditus v. g. decimæ sint communes, aliumve simile, quia vel sic eorum natura nullatenus alteratur, licet fortè valor beneficiorum (intellige, dum eorum plura sunt in dictis Ecclesiis) augeatur vel minuat; neque hæc est propriè unio. *loc. cit. n. 125.*

3. Secundo: Beneficium sic principaliter unitum verè vacat conferri, resignari, permutari potest; sed non separatim ab eo, cui unitum est, alias enim dissolveretur unio. Castrop. *cit. n. 9.* Sed neque, si beneficia sic unita in diversis essent Diocesis (idem videtur, si eorum collatio spectaret ad diversos collatores) conferri possent ab uno solo Episcopo unius Diocesis invito altero, sed utriusque collatio requireretur. Gonz. *cit. §. 7. n. 57.* citans Caccialup. *tr. de union. a. 8. q. 15. n. 10.* Marian. Socin. in c. sicut unire. n. 131. de excess. Prælat. &c. Garc. *cit. c. 2. n. 47.* quemadmodum etiam in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis sic unitis, quamvis Canonici unius non sint Canonici alterius, electio tamen faciendus fieri debet ab omnibus communiter, seu ab utroque Collegio simul, in loco, de quo in unione conventus est, vel in digniore, vel ubi alias convenierint. Garc. n. 48. citans Caccialup. *tr. de union. a. 2. n. 2. & a. 8. q. 3.* Pet. de Perus. *cod. tr. c. 1. n. 6.* Pari modo, dum duo monasteria diversarum Diocesium uniantur aequè principaliter, uterque Diocesanus confirmare debet Abbatem illorum Monasteriorum. Garc. *ibid. n. 54. juncton. n. 51.* cum Pet. de Perus. *loc. cit. l. 10. n. 4.* contra Caccialup. *cit. q. 8. q. 5.* tenentem, quòd, etiam dum unio facta aequè principaliter, confirmatio spectet ad Episcopum, cui monasterium majus, si alias dignius subest. Verum tamen est, quòd ubi unio facta accessorie, solus ille Episcopus confirmare debet talem Abbatem, in cuius Diocesi est Monasterium, cui alterum unitum accessorie. Garc. n. 50. cum Joan. de Lignan. in c. 2. de resignat. domib. contra Pet. de Perus. *cit. n. 4.* censentem contrarium; eò quòd Episcopo referretur jurisdictionis Episcopalis in Monasterio suæ Diocesis, etiam unito. Nam, ut Garc. n. 52. quamvis jurisdictionis aliaque jura salva maneant Episcopo Ecclesiæ unitæ (intellige etiam accessorie) confirmatio tamen, seu institutio, seu collatio cessat in illa Ecclesia ex natura unionis accessoriae, ex quo Ecclesia sic unita non vacat, Quod hic dictum est de collatione, confirmatione, institutione, idem erit de presentatione, nempe quòd, cum unio

unio facta æquè principaliter, perseveret juspatronatus. De quo paulò infra, quòd utriusque beneficii patronus jam habeat præsentare.

4. Tertio: Non impedit hæc unio reservationem. Corrad. in *pr. benef.* l. 2. c. 12. n. 26. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 56. Sic quoque unio ad vitam non extinguit reservationem. Gonz. *ibid.* à n. 140. ubi, quòd quando v.g. beneficium est reservatum ratione mensis, si post vacationem in mense Apostolico unitor alteri beneficio ad vitam alicujus, unio talis non facit cessare reservationem; sed finitâ illâ temporali unione durat semper vinculum reservationis, & semper vacabit ut prius, & provisio spectabit ad Papam, quamvis unio cessaret in mense Ordinarii per obitum illius, ad cuius vitam fuerat facta. Atque ita, ut Gonz. n. 142. unio ista temporalis, cum non sit provisio Papæ (per quam solam tollitur effectus reservationis) nec expiratio, reservatio facit duntaxat dormire reservationem ad tempus. Quin & unio ad vitam est quædam species reservationis, quia per appositionem manus Papalis in faciendo unionem ad vitam, remanet beneficium reservatum. Gonz. n. 145.

5. Quarto: Non impedit, seu tollit unio illa facta æquè principaliter incompatibilitatem. Castrop. *loc. cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 41. quamvis enim ipsa beneficia aliàs incompatibilia invicem unita non sint incompatibilia inter se ratione dictæ unionis. Garc. *loc. cit.* nu. 42. juxta declarationem S. Congreg. *super c. 17. sess. 24.* quæ sic habet: *Si dua, vel plures Parochiales sint invicem unite, non sunt comprehensa sub hoc Decreto; sed possunt legitime retineri, tanquam non incompatibilia. Et* Sunt tamen incompatibilia cum tertio aliquo, v.g. si eorum alterum esset curatum, impediret affectationem alterius similiter curati, & per ejus affectationem, & quietam possessionem vacarent ambo illa principaliter unita inter se. Garc. *cit.* nu. 41. Pari modo unio ad vitam, etiam si facta accessorie, inducit incompatibilitatem juxta Trid. *sess. 7. c. 4. & sess. 24. c. 17.* Garc. *cit.* c. 2. n. 39. & p. 11. c. 5. n. 219. citans pro hoc Maudos. *de signat. grat. cit. de union.* Quintadv. l. 1. *Eccles. c. 4. n. 12. & c. 7. n. 6.* additque *ibid.* Garc. olim secus fuisse, sic habens dignitatem, cui ad vitam annexa portio, non potest aliam in eadem Ecclesia obtinere portionem. Gonz. *cit.* n. 219.

6. Quinto: In impetratione tertii alicujus beneficii oportet facere mentionem de ambobus præhabitis inter se æquè principaliter unitis. Castrop. *cit.* n. 8. Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Garc. p. 12. c. 2. n. 43. citans Rebuff. *Selv. Caccialup.*

7. Sexto: In resignatione, seu permutatione horum beneficiorum lic annexorum facienda erit publicatio in Ecclesia utriusque juxta Constitutionem de publicandis. Castrop. *cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 46. Conveniunt hæc eadem, uti & cetera beneficiis unitis ad vitam. Castrop. *loc. cit.* n. 10. ubi generaliter pronunciat ea, quæ dicta sunt de beneficiis principaliter inter se unitis in perpetuum; procedere etiam de unitis inter se ad vitam; cum neque hæc unio extinguat titulum, sed illius retentionem cum alio concedat.

P. Leuven. Fori Benef. Tom. III.

Questio 885. Si ambo beneficia æquè principaliter, vel etiam ad vitam unita juxta jam dicta retineant suas singula qualitates, ut dictum, quid servandum, si hæc qualitates sint invicem contrarie, seu incompatibiles, v.g. utrumque est residentiale in diversa Ecclesia?

Respondeo: Debet residere in digniore, vel alias ubi commodius & utiliùs esse videbitur, & dum in hoc est æqualitas, in eo, in quo maluerit. Garc. *cit.* c. 2. n. 45. citans Per. de Peru. *tr. de union.* c. 8. juxta Declarat. S. Congregat. à se adductas p. 3. c. 2. n. 179. quòd remittit. Sic etiam idem Garc. p. 12. c. 2. n. 40. ait, quòd obtinens Canonicatum, cui unita ad vitam Parochialis, debeat residere in Parochiali, & non in Canonicatu, ut habet Declaratio 13. adducta à se. *cit.* n. 179.

Questio 886. An, & qualiter unio operetur, seu afferat præjudicium Rectori, seu Possessori beneficii?

Respondeo: Unio de beneficio viventis nullum affert possessori præjudicium, seu fit sine illius præjudicio; quia ejus jura semper præservantur, cum unio non fortiat effectum, nisi postquam beneficium vacaverit per celsum vel decessum Rectoris possidentis. Garc. p. 12. c. 2. n. 214. Paris. l. 2. q. 9. n. 7. (ubi etiam, quòd hoc verificetur solum semel in eo, qui de præsentate, dum fit unio, obtinebat beneficium) Tond. *qq. benef.* p. 3. c. 156. n. 6. citans Decis. Rora 614. n. 54. & 55. p. 4. *recent.* To. 3. Unde etiam Rector non obstantè unione, resignare potest beneficium suum in favorem tertii coram Papa; quia tunc unio suspenditur durante vita Resignatarii propter clausulas in simili casu apponi solitas, per quas suspenduntur omnes uniones, etiam absque eo, quòd per dictam suspensionem unionis fiat præjudicium Ecclesiæ, ad cujus utilitatem facta unio, cum fieri possit, ut Resignatarius præmoriatur Resignanti. Tond. *loc. cit.* n. 7. Verùm de hoc plura inferiùs, ubi de vocandis, dum fit unio.

PARAGRAPHVS II.

Quænam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint?

Questio 887. An, & qualiter beneficia non beneficiis uniri possint?

Respondeo primò: Unio fit de beneficio ad beneficium, & non de beneficio ad non beneficium Ecclesiasticum, ait Corrad. *pr. benef.* l. 2. c. 8. n. 79. & 80. ubi, quòd sic responderit Cancellaria Apostolica, dum in ea petebatur fieri unio certo alicui altari pro paramentis ejusdem Ecclesiæ, dum dubitabatur, num altare illud esset beneficium (sicut aliàs sæpe, præsertim in Germania, altaria sunt beneficia, seu erecta in titulum beneficiale) nempe inconueniens esse, ut beneficium uniretur non beneficio; ac ideo dictum, suppressi debere tale beneficium, & facta suppressione posse fructus illius applicari dicto altari in dictum finem. Nihilominus posse fieri uniones beneficiorum locis piis ac religiosis (puta Hospitalibus,

N u 2

Semi-